

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 249/07-49

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. apríla 2008 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a zo sudcu Milana Ľalíka o sťažnosti JUDr. D. Ď., H., a akad. mal. a soch. M. T., B., obaja zastúpení advokátom JUDr. J. H., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 441/01 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Nc 364/97) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo JUDr. D. Ď., a akad. mal. a soch. M. T. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 441/01 porušené nebolo.

2. JUDr. D. Ď., a akad. mal. a soch. M. T. n e p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie.

3. JUDr. D. Ď., a akad. mal. a soch. M. T. n e p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. apríla 2007 doručená a 3. decembra 2007 na výzvu ústavného súdu doplnená sťažnosť JUDr. D. Ď., a akad. mal. a soch. M. T. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. J. H., v ktorej namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 441/01 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Nc 364/97).

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovatelia 14. októbra 1997 podali okresnému súdu návrh na začatie konania, ktorým sa voči JUDr. J. J., správcovi konkurznej podstaty Ž., s. r. o. (ďalej len „odporca v 1. rade“), a 2. spoločnosti Ž., s. r. o. (ďalej len „odporca v 2. rade“), domáhali určenia, že nehnuteľný majetok - budovy v katastrálnom území V., zapísaný v súpise konkurznej podstaty Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 38 K 111/95 z 1. februára 1996 je v bezpodielovom spoluvlastníctve sťažovateľov. Konanie je v súčasnosti vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 441/01 (predtým ako predbežné opatrenie vedené pod sp. zn. 1 Nc 364/97). Podľa tvrdení sťažovateľov konanie vo veci trvá takmer desať rokov a do dňa podania sťažnosti nebolo právoplatne ukončené.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovatelia uviedli prehľad vykonaných procesných úkonov okresného súdu a navrhli, aby ústavný súd vo veci takto rozhodol:

„Okresný súd v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 441/01 porušil právo sťažovateľa v 1. rade:

JUDr. D. Ď. (...) a sťažovateľky v 2. rade:

Akad. mal. a soch. M. T., B., aby sa ich vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 441/01 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov ako nestrannému a nezávislému súdu zriadeného zákonom.

Ústavný súd Slovenskej republiky JUDr. D. Ď. a Akad. mal. a soch. M. T. priznáva primerané finančné zadostučinenie každému vo výške 350 000.- Sk. Náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 12 157.- Sk, je Okresný súd v Martine povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. J. H. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu SR.“

Ústavný súd sťažnosť prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením sp. zn. I. ÚS 249/07 z 5. decembra 2007 sťažnosť v časti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru prijal na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti ju odmietol pre nedostatok právomoci.

Ústavný súd vyzval listom zo 16. januára 2008 predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k prijatej sťažnosti. Podpredseda okresného súdu Mgr. R. V. vo vyjadrení sp. zn. Spr 114/08 z 31. januára 2008 (ústavnému súdu doručenom 11. februára 2008) uviedol:

„1. Ústavná sťažnosť sa týka namietavých prietáhov v konaní Okresného súdu Martin sp. zn. 10C 441/2001, ktoré konanie sa začalo na tunajšom súde dňa 14. 10. 1997. Dňa 6. 3. 2007 bol vo veci vynesенý rozsudok.

2. Sťažovatelia nevyužili právo podľa ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a sťažnosť na prietahy v konaní nepodali.“

V ďalšej časti vyjadrenia podpredseda okresného súdu podrobne uviedol úkony vykonané v období od 14. októbra 1997 do vynesenia rozsudku vo veci a postúpenia spisu Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľov proti rozsudku, z ktorých vyvodil tieto závery:

„Na základe uvedenej chronológie úkonov konštatujem, že čo do celkovej doby konania je sťažnosť na prietahy v konaní opodstatnená. Je nevyhnutné poukázať na to, že od podania návrhu dňa 14. 10. 1997 súd vo veci plynule konal a zabezpečoval dôkazy nevyhnutné k rozhodnutiu. Dňa 24. 9. 1998 bol spis na základe rozhodnutia Krajského súdu Žilina zo dňa 15. 4. 1998 odstúpený Krajskému súdu Bratislava a spätne bol Okresnému súdu Martin vrátený 31. 10. 2001. Z uvedeného vyplýva, že za prietahy v konaní od 24. 9. 1998 do 31. 10. 2001 tunajší súd nenesie zodpovednosť.

Po právnej stránke bol spor zložitý, vyžadujúci si zabezpečenie a predloženie viacerých dôkazov, najmä spisov iných okresných, či krajských súdov, Najvyššieho súdu, ktoré žiadali pripojiť samotní účastníci konania a zabezpečenie týchto dôkazov nie vždy bolo jednoduché z dôvodu, že paralelne na viacerých súdoch sa viedli konania, kde ako účastníci vystupovali navrhovatelia v rade 1) a 2).

Pokiaľ ide o konanie na Okresnom súde Martin, subjektívne prietahy vo veci som nezistil. Podľa nášho názoru súd postupoval štandardne bez zbytočných prietáhov. Konečné zodpovedanie otázky, či došlo k zbytočným prietahom a tým k porušeniu práv navrhovateľov na spravodlivý a rýchly proces je na rozhodnutí Ústavného súdu, ktorý v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritéria, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci pri zohľadnení povahy konania, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd vo veci postupoval. Pokiaľ by Ústavný súd v danom prípade

vyhlási porušenia práv navrhovateľov, sme toho názoru, že nešlo o výrazný zásah (porušenie).“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci a jej prerokovanie, vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva, ústavný súd nepovažoval ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 410/03, I. ÚS 65/04 a II. ÚS 109/07).

II.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnosti, k nej pripojených príloh, vyjadrenia podpredsedu okresného súdu a skutočností vyplývajúcich zo spisu okresného súdu zistil ústavný súd tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 10 C 441/01:

Konanie vedené okresným súdom začalo pôvodne návrhom na vydanie predbežného opatrenia o zákaze odporcov disponovať s nehnuteľným majetkom v katastrálnom území Vrútky, ktorému okresný súd vyhovel uznesením sp. zn. 1 Nc 364/97 z 30. októbra 1997 a návrhom na začatie konania o určenie, že nehnuteľný majetok v obci Vrútky patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Proti uzneseniu sa odvolal odporca v 1. rade, ktorý namietal vecnú príslušnosť okresného súdu. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 8 Co 1956/97 z 30. marca 1998 odvolaniu odporcu vyhovel a vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave na konanie o predbežnom opatrení aj na konanie vo veci samej, ktorej pridelil sp. zn. 76 Cb 111/98. Sťažovatelia opakovane namietali (s odvolaním sa na rozhodnutia súdov v iných veciach), že nie je daná príslušnosť Krajského súdu v Bratislave na konanie vo veci, uplatnili námietku zaujatosti konajúcej sudkyne

a opakovane podali sťažnosť predsedníčke Krajského súdu v Bratislave na prietahy v konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. Ndob 515/01 z 28. septembra 2001 rozhodol, že na konanie vo veci vedenej Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 76 Cb 111/98 je príslušný Okresný súd Martin.

Po vrátení veci okresnému súdu na ďalšie konanie 24. októbra 2001 bola vec zaevidovaná pod sp. zn. 10 C 441/01. Okresný súd listom z 30. januára 2003 vyzval právneho zástupcu sťažovateľov, aby oznámil, či trvá na podanej žalobe. Právny zástupca sťažovateľov listom z 19. februára 2003 okresnému súdu oznámil, že na podanej žalobe trvajú a vo veci žiadajú neodkladne konať a rozhodnúť.

Prvé pojednávanie vo veci nariadené na 11. september 2003 sa neuskutočnilo a okresný súd konanie uznesením z 31. decembra 2003 prerušil do skončenia veci vedenej Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 81 Cb 80/97. Sťažovatelia považovali takýto postup za prietahy v konaní, keďže okresný súd nerešpektoval stanovisko najvyššieho súdu, podľa ktorého súd môže súčasne prejednávať žalobu podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a zároveň aj žalobu, ktorou poskytuje ochranu vlastníckym právam podľa Občianskeho zákonníka. Okresný súd určil pojednávanie vo veci na 6. máj 2004, kedy rozsudkom sp. zn. 10 C 441/2001 rozhodol tak, že návrh navrhovateľov (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľov) v celom rozsahu zamietol. Sťažovatelia podali proti rozsudku okresného súdu odvolanie. Krajský súd v Žiline odvolaniu vyhovel, uznesením sp. zn. 23 Co 512/04 z 1. marca 2005 rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd uznesením sp. zn. 10 C 441/2001 zo 17. mája 2005 pripustil do konania odporcu - spoločnosť K., s. r. o., V. (ďalej len „odporca v 3 rade“), ktorému odporca v 2. rade nehnuteľnosti odpredal pred ukončením sporu. Navrhovatelia svoj návrh opakovane upravovali, a to zásadným spôsobom 26. augusta 2006, následne 30. októbra 2006 a žiadali o konanie vo veci. Okresný súd uznesením sp. zn. 10 C 441/01 z 30. novembra 2005 konanie vo veci voči odporcovi v 2. rade zastavil, zaoberal sa tiež žiadosťou navrhovateľov o oslobodenie od súdnych poplatkov. Pojednávanie vo veci nariadené na 14. marec 2006 bolo na žiadosť právnej zástupkyne odporcu v 3. rade odročené na neurčito a následne určené na

12. september 2006 a odročené na 31. október 2006, keď okresný súd uznesením rozhodol, že pripúšťa čiastočné späťvzatie žalobného návrhu. Na poslednom pojednávaní konanom 6. marca 2007 okresný súd rozsudkom návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol. Podľa tvrdení sťažovateľov im do dňa podania sťažnosti na ústavný súd nebol rozsudok okresného súdu doručený.

Na okresnom súde a následne aj zo spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 441/2001 ústavný súd zistil, že uvedené tvrdenie sťažovateľov sa nezakladá na pravde. Rozsudok vo veci bol napísaný 4. apríla 2007 a nasledujúci deň, t. j. 5. apríla 2007 bol expedovaný účastníkom konania. Právnomu zástupcovi sťažovateľov JUDr. H. bol doručený 10. apríla 2007, t. j. ešte pred podaním sťažnosti na ústavný súd. Sťažovatelia sa proti rozsudku odvolali 25. apríla 2007. Spis bol preto 4. mája 2007 postúpený na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu v Žiline, ktorý ho doručil ústavnému súdu 25. mája 2007 k nahliadnutiu.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci (1), správanie účastníka konania (2) a postup súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom namietaného konania je návrh na určenie, že označené nehnuteľnosti v katastrálnom území Vrútky patria do bezpodielového spoluvlastníctva sťažovateľov, ktoré začalo pred viac ako desiatimi rokmi. Občianskoprávne konanie o veciach súvisiacich

s majetkovou transformáciou (zmena štátneho vlastníctva) spojené s konkurzným konaním na tento majetok, ktoré súvisia aj s prerokúvanou vecou, možno hodnotiť ako konanie, ktoré je právne a aj skutkovo mimoriadne zložitú. Ústavný súd preto konštatuje, že dĺžka konania vo veci je odôvodnená aj zložitou veci. Na právnu zložitú veci poukázal aj podpredseda okresného súdu, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol: „*Po právnej stránke bol spor zložitý, vyžadujúci si zabezpečenie a predloženie viacerých dôkazov, najmä spisov iných okresných, či krajských súdov, Najvyššieho súdu, ktoré žiadali pripojiť samotní účastníci konania a zabezpečenie týchto dôkazov nie vždy bolo jednoduché z dôvodu, že paralelne na viacerých súdoch sa viedli konania, kde ako účastníci vystupovali navrhovatelia v rade 1) a 2).*“

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietahov v konaní sp. zn. 10 C 441/2001, bolo správanie sťažovateľov ako účastníkov súdneho konania. Sťažovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu využívali všetky procesné prostriedky, ktoré mali ako účastníci konania k dispozícii (návrh na vydanie predbežného opatrenia, opravné prostriedky proti procesným uzneseniam okresného súdu, opakované doplnenia, resp. zmeny žalobného návrhu, návrhy na pripustenie vstupu ďalších účastníkov do konania, žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a jej späťvzatie, opakované ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu na pojednávaniach). Z uvedeného vyplýva, že aj sťažovatelia svojím správaním výrazne prispeli k celkovej dĺžke konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej občianskoprávnej veci, ktorý zahŕňa tieto obdobia:

a) Vec sťažovateľov pôvodne napadla na okresný súd 14. októbra 1997, ktorý uznesením z 30. októbra 1997 vyhovel návrhu sťažovateľov na vydanie predbežného opatrenia na zákaz odporcovi v 1. a 2. rade disponovať s nehnuteľným majetkom. Po podanom odvolaní a po vykonaní ďalších procesných úkonov predložil okresný súd 8. decembra 1997 spis na rozhodnutie Krajskému súdu v Žiline, ktorý uznesením z 30. marca 1998 uznesenie okresného súdu zrušil a vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave ako vecne a miestne príslušnému. Priebeh ďalšieho konania, ktoré sa týkalo či

už samotného merita veci, alebo rozhodovania o vecnej a miestnej príslušnosti, okresný súd nemohol žiadnym spôsobom, z hľadiska jeho trvania a vykonávania procesných úkonov, ovplyvniť, a to až do rozhodnutia najvyššieho súdu z 28. septembra 2001, ktorým rozhodol, že je príslušný na konanie vo veci. Vec sa tak po štyroch rokoch dostala opätovne na okresný súd, na ktorý bol návrh pôvodne podaný. Obdobie od 30. marca 1998 (odoslanie spisu Krajskému súdu v Bratislave) do 24. októbra 2001 (doručenie spisu Krajským súdom v Bratislave po rozhodnutí najvyššieho súdu) nie je možné vo vzťahu k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote pričítať na vrub okresného súdu ako ním zapríčinené predĺženie trvania konania, príp. konanie so zbytočnými priet'ahmi.

b) V obdobiach od 8. decembra 1997 do 30. marca 1998 a od 15. novembra 2004 do 4. mája 2005 konal o odvolaniach účastníkov konania (podaných s'ťažovateľmi) proti rozhodnutiam okresného súdu Krajský súd v Žiline. Ani tieto obdobia nie je možné pričítať na ťarchu okresnému súdu.

c) Okresný súd po určení jeho vecnej príslušnosti rozhodnutím najvyššieho súdu prvý úkon po doručení spisu (24. októbra 2001) vykonal až 4. novembra 2002, t. j. po jednom roku. Toto jednoročné obdobie je jediným priet'ahom, ku ktorému došlo v konaní okresného súdu. V období od 31. decembra 2003 do 23. marca 2004 okresný súd vo veci nekonal pre existenciu zákonnej prekážky, keď konanie uznesením prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 81 Cb 80/97, ďalej okresný súd konal plynulo a vo veci rozhodol na pojednávaní uskutočnenom 6. mája 2004 rozsudkom sp. zn. 10 C 441/2001 tak, že návrh s'ťažovateľov 1) a 2) v celom rozsahu zamietol a zaviazal ich k zaplateniu trov konania. Tento rozsudok okresného súdu bol uznesením Krajského súdu v Žiline z 1. marca 2005 zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená na ďalšie konanie. Po vstupe ďalšieho účastníka do konania, zásadnej zmene žalobného návrhu uskutočnenej s'ťažovateľmi a zastavením konania proti odporcovi v 2. rade okresný súd nariadené pojednávanie na 13. marec 2006 odročil na žiadosť právneho zástupcu odporcu v 3. rade na 13. september 2006 pre neprítomnosť zákonného sudcu. Na pojednávaní uskutočnenom 31. októbra 2006 súd opätovne pripustil

úpravu žalobného návrhu a uznesením rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatia návrhu. Okresný súd na pojednávaní uskutočnenom 6. marca 2007 vyhlásil rozsudok, ktorým návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol a zaviazal ich zaplatiť odporcom trovy konania. Rozsudok bol vyhotovený a expedovaný okresným súdom 4. apríla 2007 a právnomu zástupcovi sťažovateľov bol doručený 10. apríla 2007 (z čoho vyplýva, že tvrdenia uvádzané sťažovateľmi, že vo veci nebolo rozhodnuté sa nezakladajú na pravde, keďže v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už právny zástupca mal rozsudok doručený).

Ústavný súd konštatoval, že okresný súd vo veci sp. zn. 10 C 441/01 vzhľadom na celkovú dĺžku konania, obdobia, keď sa spis nachádzal na krajských súdoch a najvyššom súde, zložitosť veci a výrazný podiel sťažovateľov na doterajšej dĺžke konania s výnimkou ojedinelého jednoročného prietahu konal plynule. V čase podania sťažnosti už bolo vo veci rozhodnuté, a preto dospel k záveru (tak ako je to uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia), že v konaní nebolo porušené základné právo sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovatelia v petite sťažnosti žiadali okrem vyslovenia porušenia ich základného práva na konanie bez zbytočných prietahov a práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu vo veci konať, na základe čl. 127 ods. 3 ústavy priznal každému zo sťažovateľov finančné zadosťučinenie v sume 350 000 Sk, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných predpisov.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Z uvedeného vyplýva, že oba výroky sú viazané na vyhovie vo veci samej. V nadväznosti na výrok o neporušení práva a berúc do úvahy skutočnosť, že vec sa v súčasnom období po odvolaní podanom sťažovateľmi proti rozsudku okresného súdu nachádza na Krajskom súde v Žiline, nebolo možné uložiť okresnému súdu povinnosť konať vo veci. S poukazom na výsledok konania ústavný súd sťažovateľom nepriznal finančné zadosťučinenie ani náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008